

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra 40 fillér.

3 óra 1.50 fillér.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és Kiadóhivatal
Deák Ferenc-u. 18. sz.,
hová minden levelezés
és egyéb küldemény
címezendő.
Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberl József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Családi dráma a Feleki-utczában.

Elégedetlen elemek.

Kolozsvár, márcz. 7.

)(Ezzel a kitüntető elnevezéssel tisztelte meg a magyar honvédelmi miniszter azokat, akik fölpanaszolták, hogy a hadseregben a magyarságot mesterségesen elnyomják. Tessék ebből mindenkinek megtanulni, hogy a ki a magyar állam, a magyar faj, a magyar nyelv tiszteletben tartását követeli meg a hadseregtől, az csak elégedetlen elem. Azal komolyan tárgyalni sem érdemes, mert célja úgy sem az, hogy használjon, hanem hogy romboljon; az csak elégedetlen, lázongó elem.

Természetes, hogy a miniszter nem ezekre a turbulens, forradalmi elemekre hallgat, hanem az elégedett elemeknek fogad szót. Azoknak, akik meg vannak elégedve mindennel, — a kiknek tetszik minden: a Gotterhalte, a fekete-sárga szín, a kétféjű sas, a német nyelv. Azokra, akik akkor is elégedettek, mikor magyar embernek, magyar földön, magyar pénzzel fizetett katona azt meri mondani: kutya magyar. Azokra, akik elégedettek akkor is, mikor a közös hadsereg tisztjei naponta rendeznek kardafféret, s akkor is, mikor magyar ezred önkéntesei német meghívóval rendeznek bált.

Oh, azok az elégedett elemek! Mily szépen, békés nyugalommal hallgatnak s élvezik böles pihenés közt a mandátum gyönyöreit! Mint a birkák akkor is elégedetten ropogtatják az illatos füvet, mikor társaikat egymás után viszi vágóhidra a gazda.

Ha tán fát vágnának a nemzet hátán, ha megismétlődnének a negyvenes és ötvenes évek jogtalanságai, ők akkor is meg lennének mindennel elégedve.

Rájuk hallgat a miniszter, az ő véleményüket tartja szem előtt. A többi — az előtte csak elégedetlen elem, amelylyel nem érdemes törődni. Hisz nekik már vérükben van ez; akármilyen történetük ők mindig elégedetlenek maradnak — ki törődnek velük?

Igaza is van. A királyi, udvari és miniszteri tanácsosok, a különböző rendjelek lovagjai, — azok nem panaszkodnak. Ők már ki vannak elégitve. Aki elégedetlenkedik, az csupa névtelen ember; cím és rang és ordó hijával erősen szűkölködő plebsz; egyszóval: ő exczellenciája szemében csőcselék Kszindli.

Csakhogy, kegyelmes uram, ez a nem méltóságos és nagyságos ember-tömeg ez a magyar nép! S ha exczellenciádnak ez mind csak elégedetlen elem, úgy tudja meg, hogy az egész nemzet mind csupa elégedetlen elem. Hasztalan magyarázza neki exczellenciád, hogy nincs oka elégedetlenkedni, — első sorban magának hisz az és nem önnök. Minden tagja volt a közös hadseregnek tagja s a saját életéből bőven tudja, mennyire igazuk van azoknak, kik panaszzal állanak elő s mennyire nincs igaza önnök, mikor e panaszokra nincs egyéb felelete, mint az, hogy: hazugság! Ön lehet, hogy annak tartja, de mi tudjuk, hogy nem az. Mi, akiknek nyelvét ugatásnak: magunkat ku-

tyáknak, bestiáknak neveznek a hadseregben, mi, akiket becsuknak a „hier!“ miatt, — mi, akik nem a piros bársonyszékből nézzük a hadsereget és nem csupán a tábornagy részére csinált parádéból ismerjük azt, mi mindnyájan elégedetlen elemek vagyunk.

S a mi neviink uram, együttvéve: a nemzet! Ez a tulajdonképeni sőt az, egyetlen elégedetlen elem!

**** Országgyűlés.** A képviselő-ház tegnapi ülésén a napirend előtt felszólalt Bartal Aurél, mint az egykori stomfai választás elnöke és visszautasítja Rakovszky István minapi támadásait. Megjegyzi, hogy akkori megtámadtatásáért lovagias és társadalmi uton is elégtételt kapott. Rakovszky István válasza és Baross Jusztinnak személyes kérdésben történt felszólalása után az ujonczjavaslat tárgyalása következett. Gabányi Miklós volt a szélsőbal szónoka, beszéde folyamán azt mondta hogy Fejérváry báró féllábbal nyugdíjban, féllábbal a koporsótan van.

Apponyi s az ujságírók.

Kolozsvár, márcz. 7.

Ismeretes, hogy Apponyi, mióta az országház elnöke, több oly intézkedést léptetett életbe, amely ha tán a képviselők kényelmére van is, de az üléseket látogató közönségnek annál kényelmelenebb. Sok panasz merült föl amiatt is, hogy a Ház a közönség elől valósággal elzárják, megtekintését megnehezítik. Majd meg arról panaszkodtak, hogy jegyekhez csupán nagy protekcióval juthat az, aki nem tartozik az elnök személyes ismerősei közé vagy, nem legalább is — mágnás.

Az ujságírók is panaszkodtak, hogy munkájukat nagyon megnehezítik az elnök kiméletlen intézkedései. A kocsifeljárón nem szabad egy fogatnak föl-hajtatni, már pedig a hirlapírók nem milliomosok s nem tartanak magánfogatot. Az olvasótermet teljesen elzárták előlük s az utóbbi időben a folyósók egy részét is.

Most pedig az étterembe sem szabad belépniük. hanem annak előszobáját rendezték be számukra étkező helyiségnek, ahol természetesen a kiszolgálás sem olyan mint aminő kellene, hogy legyen. Ez pedig a mostani meghosszabbított ülések idején, nagy hátrány a hirlapok országgyűlési tudósítóira nézve, akiket hivatásuk ott tart az ülés végeig.

Tegnap az összes lapok föl-szólaltak emiatt s a panasznak alighanem folytatása is lesz. Egy izben már volt ilyenfajta összeütközés a hirlapírók s a Ház elnöke között. Akkor Bánffy akarta őket a folyósóról kiltani, de az ujságírók határozott föllépése miatt engedni kényszerült. A lapok ugyanis szolidaritást vállaltak s sztrájkkal fenyegetőztek. Igen valószínű, hogy most is győzelmesen kerülnek ki s a sérelmes intézkedéseket visszavonatniok sikerül.

Külvárosi utak kérdése a tanács előtt.

Kolozsvár, márcz. 7.

Az a sok panasz, melyről lapunkban számtalanszor említést tettünk és melynek a polgárok nevében anynyiszor hangot adtunk, végre egy kérvényszerű irat megszerkesztéséhez vezetett. Az alsó város adófizetői, szorosabban, a *lupsai* polgárok egy memorandumot concipiáltak. Sorra küldték minden adófizetőnek, aki e városnegyedben lakik, aláírás céljából s a mintegy százötven polgár nevével ellátott iratot azon kéréssel adták át a polgármesternek, hogy a tanács illetékes osztályához juttassa, amely javaslással viszont a szakosztályok elé terjessze és e rendes útján a közigazgatás retortáinak, végül közgyűlés elé vigyék azt. Ebben az iratban pedig arra kéretnek a város sorsát intéző lelkiismeretes és kevésbé lelkiismeretes körök, hogy „lupsa“ utjait rendezés alá vegyék, illetőleg juttassanak azon javakból a külváros polgárainak számára is, melyekkel a belső negyedek helyeit ellátják.

Utról, külvárosról és tisztaság-

ról, meg rendetlenségéről esik tehát szó e kérvényben.

Már maga a lényeg is operett-szerűnek tűnik föl a szemlélő előtt, különösen ha tisztában van azzal, hogy itt a hivatást, hivatalos jelleggel föl nem ruházott egyének figyelmeztetik elmulasztott kötelességére. Mert sajnos, a mi intézőinknek Pató Pál ur féle buzgósága anynyira átment a köztudatba, hogy a érdekeiket féltő adófizetők kell szót emeljenek a hanyag gondviselés miatt.

Ha néha napján valamelyik „buzgó” városatyának eszébe is jutott, hogy intő szavakkal említést tegyen a külvárosok nyomorult utjairól és köztisztaságáról, a leghivatalosabb egyéniségek mindig leszavaztatták indítványukat. Azzal okolván meg a helytelenítést, hogy a rendelkezésre álló alap semmi újabb kiadást meg nem enged.

Bocsánatot kérünk. Ha így állna a dolog, akkor ne jusson abból az alapból a belváros utjainak folytonos szépítésére sem. Azt véljük mi helyes eljárásnak, hogy amilyen arányban fejlődik a belváros, olyan arányban épüljenek a külrészek is. Nem szépsézet, hanem közlekedési és forgalmi szempontok szolgáljanak irányadóul a komunitásnak, mert csak így fejleszthetik alapot és szépet. Fejre állított ember még soha egy lépést sem haladt előre.

Hisszük, hogy a polgárok e jogos panaszát illő méltánylásban fogják részesíteni a hivatalos körök és nem intézik el azzal a bizonyos „buzgósággal”, amely a lomtár utjait szokta megmutatni az ilyenfajta panaszok százainak.

A fővárosi népgyűlés és a szocialisták.

Kolozsvár, márcz. 7.

A függetlenségi párt s az ifjuság kezdeményezésére holnap délután a főváros polgársága az

egyetemi ifjusággal nagyszabású népgyűlést készül rendezni. A gyűlés helyéül az Országház-térrel jelölték ki s a szónokok között, kik a gyűlésen föl fognak szólalni, nagy számban vannak a függetlenségi képviselők. Sőt hír szerint Zichy Jenő is tart beszédet, noha ez idő szerint még nem tagja a függetlenségi pártkörnek.

A gyűlésen határozatot fognak hozni, mely szerint a főváros polgársága fölirattal fordul a Házhoz, kérve a katonai javaslatok visszavonását. Az ifjuság részéről egy szónok szintén ki fogja jelenteni az ifjuság osatlakozását e határozathoz. Tervbe vette a rendezőség — mely főképen képviselőkkel s egyetemi polgárokkal áll, — egy monstre-fáklyásmenet rendezését is, mely az eddigi megállapodások szerint végigvonulna a Dunaparton, hogy Ófelsége is láthassa a várból a polgárság tiltakozását.

Némi aggodalmat okozott az a hír, hogy a szociáldemokrata párt hívei is részt kívántak venni a népgyűlésen. Ez természetesen összeütközésekre adott volna alkalmat, ezért Holló Lajos Visontai Soma a rendezőség részéről érintkezésbe léptek a párt vezetőségével. Biztosítani, illetőleg megállapítani akarták a párt részvételének módjait a népgyűlésen, azonban a folytatott megbeszélések nem vezettek eredményre.

Hogy a szociáldemokrata párt ezek után hogy fog viselkedni a népgyűléssel szemben, az még bizonytalan. Egy rész ugyanakkor egy másik gyűlés összehívását látja legalkalmasabbnak, mely a főváros egy más terén tartatnék meg.

Gyilkosság vagy öngyilkosság?

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, márcz. 5.

Szerdán délelőtt a VI. ker. Mór-utca egyik üres telkén egy uriasan öltözött fiatal ember holttestére akadtak a járó-kelők. A családja kétségbeesve keresi Seifert Vilmost, a Schlick-féle vasöntő-gyár fiatal hivatalnokát.

Az ujságokból értesült család kiment a tetemnézőbe és ott a

Mór-utczában lelt fiatal ember holttestében felismerték az el-tűnt ifjut. A holttest feltalálása alkalmával az ügyeletes rendőrtiszt az orvosi vélemény szerint a halál okául öngyilkosságot konstatált, ami az azóta megindult vizsgálat szerint azonban kétséges.

Az öngyilkosnál se pénzt, sem egyéb holmit nem leltek, pedig mindig hordott magánál pénzt bőven s aranyláncza, órája és gyűrűje volt. De nem volt a holttest mellett a revolver se feltalálható.

A nyomozással megbízott detektívek kiderítették, hogy az ifju Seifert szombaton este a gyárból — ahol este kilenczig inspekciót kellett volna tartani — azzal a kifogással távozott este 6 órakor, hogy igen sürgős renegez-vons-ja van, de nem sokára visszatér. Azóta nem látták a gyárban. A detektívek kinyomozták azt is, hogy szombaton este 7 órakor a barátjánál Weber Sándornénál, született Ferenczy Marie virágárusnőnél volt, ennek a Szondy-utczában a Balaton gyöngye című szállodában levő lakásán. Onnan jakedvűen ment el. A rendőrség erősen nyomoz a rejtélyes ügyben.

Családi dráma a Feleki-utczában.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, márcz. 7.

Ki ismeri a szív mélységes titkait? Ki tudja okait az indulatoknak és ki keresné a titokzatos magyarázatát? Ahogy a szerelem virága kifeslett bimbó korából fokozatosan erősödik az az érzelem, melyet egy bájos arab rege a két fél-mogyoró meséjével örökített meg. De ezzel a fokozatos fejlődéssel előtérbe nyomulnak a sötét színű epizódok is, megmagyarázhatatlan okokkal, melyek életet teremtenek és életet semmisítenek . . .

Ezeknek a titokzatos okoknak egyike véres szerelmi drámát teremtett tegnap Kolozsváron. Egy férj akarta megölni önmagát és feleségét. Az esetről ezeket tudta meg munkatársunk:

G. A. református iskolai tanító néhány évvel ezelőtt kötött frigyét O. Erzszi tanítónővel. Csa-

ládi életük a legboldogabb volt, míg névtelen rágalmazók meg nem támadták az asszony becsületét. A férj eleintén keveset törődött a váddal, később azonban, mikor a rágalmazó levelek egész halmazát hozta a posta, gyanakodni kezdett neje becsületességében s a legdurvább családi jelenetek színterévé változott otthonuk.

Tegnap este G. A. izgatottan tért Feleki-ut 44. szám alatti lakására. Újabb leveleket rakott neje elé, melyekben azzal vádolták az asszonyt, hogy megszegi esküjét.

Izgalmas percek következtek ezután, melyek hevében G. revolvert rántott ki zsebéből s feleségének bal halántékába golyót röpített. Mikor nejét haldokolni látta, a szerencsétlen ember önmaga ellen tört. *Jobb mellkasát lötte keresztül a felesége mellé rogyott.*

A szomszédok, kiket figyelmessé tett a fegyver dörrenés, behatoltak a tanító szobájába s a házaspárt nagy vértócsában találták a padlón. Azonnal értesítették a mentőket és a rendőrséget, de semmi fölvilágosítást már nem kaphattak a házaspártól.

Most mindkettő a kórházban fekszik élet és halál között.

HIREK.

Kolozsvár, márcz. 7.

— Az ifjusági egyesület és olvasó-kör felolvasó estélye. A városi milleniumi iskolával kapcsolatosan felállított „Ifjusági Egyesület és Olvasókör” ma este 7 órakor a Pap-utczai milleniumi iskolában felolvasó és szavaló estélyt tart, melyre az érdeklődő közönséget szívesen látja a vezetőség.

— A virágbazár. Kedden nyílik meg a virágbazár. Az agilis rendező bizottság ujabban rendkívül vonzó számmal szaporította meg a programot. Kiváló ügyességgel és leleményességgel összeállított élőképek lesznek, melyekben a kolozsvári előkelő társaság nő- és férfi tagjai fognak szerepelni. Már maguk az élőképek is megérdemlik, hogy a közönség legnagyobb mértékben támogassa a bazár élvezetes és mulatsá-

TÁRCZA.

Valahányszor látlak . . .

Valahányszor látlak, szívem, lelkem könnyje
Megárad és lefoly arczomon a földre;

A hányszor csak látlak . . .

Valahányszor látlak úgy kérem az Istent,
Szakítson, tiltson is, üzzön is el tőled

A hányszor csak látlak.

És bár ezt könyörgöm, azt találok mégis,

Csak a Te szemednek ég a ragyogása.

Csak e sugarakban nyílnak a virágok

S talál gyötört szívem igaz boldogságra . . .

A gyermek.

A „Kolozsvári Ujság” tárczája.

Irta: Csehov Antal.

(Vége.)

— Itt maradok, míg be nem hívnak — gondolta magában. — Először térjen magához az asszony és csillapodjék le.

Jermolaj, a béres az orra előtt ment el a balalajakával és vállát vonogatva pillantott gazdájára. Egy perc múlva megint arra járt s újra a vállát vonogatta.

— Nó szép kis história — szólt nevetve Jermolaj. — Nemrég járt itt Akszinja, a mosónő. A bárgyu fehérszemély itthagya a gyereket a lépcsőn, a nyílt utcán és mi alatt nálam ült benn a kamarában, valaki elvitte a kölykét. Fura egy história . . .

— Mi, mi? Mit beszélsz? — kiáltott Migujev, amenynyire bírta.

Jermolaj, aki a gazdája haragját rögtön a maga módján magyarázta, megvakarta a füle tövét és hebegett:

— Bocsásson meg Erasztovics Szemjon . . . De drága manapság az élet . . . és az ember . . . Hát bizony nem lehet el . . . asszony nélkül.

Mikor Migujevnek a tágra nyílt, elámult szemeibe pillantott, bűnbánó hangon folytatta:

— Bűnnek bűn, de mit tegyen a szegény ember? Az ur megtiltotta, hogy idegen asszonyszemélyt hozzak az udvarba, de hát honnan kerítsen az ember magának egyet? Régebben, mikor még Agnija itt szolgált, nem is bocsátottam be idegen asszonyt az udvarba, mert enyém volt egészen a leány.

De most . . . Megértheti az ur, hogy idegen asszony nélkül el sem lehet az ember . . . És Agnija idejében nem történt volna ez . . .

— Takarodj, te mihaszna! — kiáltott Migujev és a lábával toporzékolt. Aztán besompolygott a házba.

Filipovna Anna még azon a helyen ült, hol az előbb, bámulat és düh kergetőztek az arczán s vörösré sirt szemét folyton a gyermekekre szögezte.

— No, no — motyogta Migujev és erőszakosan mosolygott, bár sápadt volt, mint a fal. — Csak megtréfáltalak. Hisz nem az én gyermekem, hanem Akszinjájé. . . én . . . csak tréfáltam. Add vissza a porontyot a béresnek.

gos estáit. A bemutatandó előképek a következők: Zulejka: Kuhn Irma. Yum-Yum: Báró Horváth Hortense. „Piszi piros alma”: Péterffy Alicze. Lantos nő: Hangay Margit. Virágok között: Krausz Dóra. Seta: Havas Alexandrine, Havas Géza és Fatiny Leó. Roccoco: Makray Lily. Olasz kép; Br. Horváth Antonia és gr. Bethlen Kálmán. Meglepetés: Br. Bilintitt Mártha és gr. Zichy Josephine. Egyiptomi virágáldozás: Gyöngyössy Bertha. Fabiny Leó és Deák M. Milton: Kiszely Anna, Kiszely Erzs, Péterffy Alice és Veress Elemér. Május királynője: Kuhn Edith, Mikó Erzs, Boros Irén, Csengeri Annuska, Csengeri Jancsi, Incze Tibor, Kuncz Lajos, Tompa Kálmán. Viktoria: Gajzágó nővérek, Kossutány Toncsi, Réthy Rózsika, Makray Lili, Klupáthy Iza, Boros Ella. A bazar napi programját előző nap részletesen közölni fogjuk.

— **Egy házasságszédelő bűnei.** Egy körmönfont csalóra hívta föl a belügyminiszter a kolozsvári rendőrség figyelmét, aki különösen itt a vidéken házassági ajánlatokkal csapja be a leányos családokat. Hercz Józsefnek hívják a jó madarat s egyedüli mestersége, hogy kikémléli a gazdag leányos házakat, aztán ott letelepedő földbirtokosnak mutatkozván be, megkéri a leány kezét. A jövendőbeli após, vagy anyóstól bizonyos összeget kér előre a hozományból, mit majd az esküvő után levonnak. A csaló aztán odébb áll. A rendőrség nyomozza a szédelőt.

— **Aki részegen is lop.** Körösi Mihály favágó sohasem hitte volna, hogy Nagy Mihály kitűnő barátja olyan ember, aki részegen is lop; de tegnap sajnos konstataulta ezt a szomorú fölfedezést. Kora reggel együtt ittak jóféle fenyővizet s elázva mentek a Ferencz József-utrá, ahol Körösi Mihály fát vágott. A pálinka mindkettőjüket mély álomba ringatta. Kedélyesen horkoltak egy darabig, míg Nagy Mihály merészet nem gondolt s alvó czimborájának pénztárcáját ellopva meg nem ugrott. Mikor Körösi kijózanodott s észre vette a tolvajlást, jelentést tett esetéről a rendőrségnek, mely elrendelte Nagy Mihály eldövezését. A kedélyes tolvajt, aki a Munkás-utczán vígan füttyörészt a lopott pénzen beszédett pálinkától — röviddel erre elfogták s a dolgozóházba kísérték.

— **Két korona miatt.** Klein Imre tordai lakos tegnap a vasuti állomáson elejtett egy ezüst forintost. Mellette állott Strausz Izidor helynéküli borbélysegéd, aki a pénzt hamarosan fölkapta. Klein követelte pénzt, Strausz pedig azt erősítette, hogy az az ő tulajdona. Végre a rendőrség is beleavatkozott a heves vitába és Strausz a bűnügyi alkapitány elé került. Ott aztán hamarosan lemondott jogairól, különösen, mikor megtudta, hogy a hely- és foglalkozásnéküli egyéneket el szokták toloncolni Kolozsvárról. A Klein-Strausz ügy ilyen módon „békés elintézését” nyert.

— **Rövid hírek.** Szász Lőrincz kereskedő jelentést tett tegnap a rendőrségnél, hogy pár nappal ezelőtt 3 drb pulyka betért

telkére. A jogos tulajdonosa átvetheti szárnyas jószágait Ferencz József-ut 65 szám alatti lakásán. — Mikó Sándor munkás-uteza 95 szám alatti lakos, öccsével Mikó József bérkosissal tegnapelőtt megtámadták Balogh Imre ácssegédet, aki csak nagy nehezen menekülhetett. A rendőrség Balogh följelentése alapján eljárást indított Mikóék ellen. — Tegnap a késő délutáni órákban értesítést vett a kolozsvári tűzörség, hogy Bács közeli községben tüzvész pusztit. A tűz, amely gondatlanság következménye, Szabó Dénes gazda telkén ütött ki. Lapunk zártáig semmi újabb jelentés nem érkezett az illetékes körökhöz.

— **Az üres hordók bolondja.** Bár minden ideális dolog iránt nagy lelkesültséggel viseltetik Krisán Glizor napszámos, sem a holdba, sem a napba, hanem az üres hordókba szerelmes. Megszámlálhatatlan esetben büntetve volt már ezért a szenvedélyéért, de lemondani arról csak nem akar. Tegnap is bekisérték, mert a rendőr szerint nagy „kihágáskodást” követett el mivel hogy Manás József fogadás udvaráról egy hordót akart elgurítani. Az inspekciós tiszt előtt a lakásnélküliséggel akarta menteni bűnét s úgy érvelt, hogy már az ó-korban is használták a hordó-szobákat. A kihágások paragrafusainak böles alkalmazói nem acceptálták védekezését s modern Diogenesünket a dolgozóházba szállították, ahol kényelmesebben elhelyezkedhetik majd, mint a hordó dongái között.

— **Joghallgató,** szerény feltételek mellett nevelőnek ajánlkozik. Czime F. Sándor Józsefnél, Egyetemi Kör.

Sajó kutyám . . .

Fönt a hegyek között történt ez a mulatságos história. Mert hiszen a falusi magány egyhangúságában pattan ki néha a legpokolibb ötlet, vagy mondjuk — együgyűség. Szinte megriádnak ilyen eset után a vaskos hegyekből kiterpeszkedő sziklák és rémes kaczagással adják visza a környékbeli hangos jókedvét.

Ebben a történetkésben szó kerül Bárány urról, az álmodozó erdészről, Ilonka kisasszonyról, a főerdész ábrándos szemű leányáról és egy kutyáról, mely nem létezik és mégis Sajó névre hallgat. Bárány ur — talán mondanunk sem kell — szerelmes volt Ilonka kisasszonyba. De hát szegény erdésznek egész nap az erdőn át kell barangolnia és így csupán a csillagfényes esték állottak rendelkezésére és sehogysen merse szíve érzelmeit szoval elrebegni.

Egy ötlete támadt Bárány urnak. Ötlet, mely falun a szerelem talajából okvetlenül kinövekszik. Az éjjeli zene. Mikor megcsendül a szerelmes ablaka alatt a muzsika; édes bizsergés fut át a leányka szívében. De mivel a dalnak szövege is van, azt természetesen hozzágondolja az ideál így — kész a szerelmi vallomás.

Csak hogy ebben az esetben épen a szöveg oknzta a veszedelmet.

A csillagok mosolyogva ragyogtak az égen! Lágy fuvallom osont át a légen. Bárány ur szíve tele volt mélységes érzelemmel. Oda állott a cigányokkal — Ilonka kisasszony ablaka alá és oh végzet! huzatni kezdte:

Sajó kutyám, jaj de mélyen aluszol...

Tovább se szólhatott, mert föl pattant az ablak és a főerdész haragosan kiáltotta:

— Micsoda ostoba tapintatlanság ez, Bárány!

Bárány megállott . . . Majd sóbálványnyá meredt a nagy ijedségtől. Érezte, hogy bolondot csinált . . .

Rekedtes hangon szólt oda a cigányoknak:

— Ácsi!

És ment busan, reményvesztetten ki az erdőbe, ahol nagy hallotta, mintha az ott élő madarak karban füttyörészték volna:

Sajó kutyám, jaj de mélyen aluszol...

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, szombat márcz. 7-én

Nora.

Színmű. Irta: Ibsen Henrik.

SZEMÉLYEK:

Helmer Róbert — — Tompa
Nora. neje — — T. Halmi
Rank, orvos — — Szakács
Özvegy Lidenné — — Palotay
Günther — — — Szegő
Helén — — — — Miklósi

Kezdeté este 7 órakor.

REGÉNY.

Boszorkányok Radocán.

(8)

Mélységesek a szívnek titkai, igaz. Jogot is adhatnak az igazságukban való kételkedésre. Hanem most, hogy ismeri egész valómat, nem ítél el. Igazságos az a küzdelem — legalább szerintem — s bosszuállásom nem a gyűlölet, hanem a jogos büntetés elvén alapszik!

A szívével küzdő fiatalember megdöbbenve hallgatta a szép leány szavait. Kegyetlenek és kínzóak voltak azok, mint minden cselekedete, melylyel érzelmi világához legközelebb álló ismerőseit kizozta. Felelni akart de a fiatal leány mindent kifejező tekintettel elnémitotta ajkait.

— Én akarom, hogy munkámban segédkezzen. A módokat, melyekkel Radocza Ilonkával szemben élni akarok, bizza reám. Nem egy adat áll rendelkezésemre, hogy tönkre tegyem azt a leányt, akit jobban gyűlölök büneimnél. És ha ez sem elégtené ki haragomat, úgy a legvégső eszközökhöz folyamodom.

Vésztojósó tekintetével végignézett szerelmesén, aki a tűzszikrák elől ijedten hátrált. Ezzel a mozdulattal fölborította a kis kozózt s a zaj elhatolt

Ilonkáig, aki halk sikoltással tért merengéseiből.

Minden részét hallotta az előbb folytatott párbeszédnek. Ismerte szereplőit is, de a fenséges éjnek csodálatában úgy tűnt föl előtte, mintha álomban vonulnának el érzelmei előtt a végighallgatott szavak. A pamlag esetlen fölborításával aztán eszmélni kezdett. A nagy terem ablakain átszűrődő világosság halvány sárga fényvel árasztotta teli a verandát, ahol Beddi és Fellner Margit időztek. Jól láthatta körvonalait, sőt, mikor szeméi megszokták a derengéshez hasonló eme világosságot, megismerte arcvonásait is.

Nagy küzdésbe került, hogy a félelem és meglepetés kifejezése el nem hagyta ajkait. Segítségért szeretett volna kiáltani és nem látott senkit aki segélyére jött volna.

Kinos tépelődéssel bámulta a messzeséget. És úgy tetszett, hogy a sötét bokorösvényen Mariai Bélát látja, aki gondolatainak élt s hosszú nehéz léptekkel a balkon felé tartott. Az éjszaka embere valóban Marjai volt. Nem látott élvet a zajos erkölcsökben, melyek híressé tették a Fellner kuriai táncestélyeit vármegyék szelvényében s hogy Ilon is eltűnt a mulatók közül, nem volt több keresni valója a teremben. Kijött hát a szabadba, ahol mindenütt szerelmét vélte föl találni.

(Folytatása köv.)

Kiadó-tulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

Braun Mihály

hangszer- Nagy javító mű-
készítő. hely, nagy rak-
Kolozsvár tár az összes
Wesselényi Mik- hangszerek és
lós-utca 18 sz. azok alkatrészei-
nek.

BERNÁTH E. SÁNDOR

Erdély legnagyobb varrógép, kerékpár, hangszer és azok minden egyes alkatrészeinek raktára. A m. kir. posta és távirás szállítója

Kolozsvár, vashíd mellett.

Motorerőre szakszerűen berendezett, email kemenczével és nikkell fűdővel felszerelt mechanikai műhelyemben, minden e szakba vágó munkát gyorsan és szolid árban elkészíték. o o o

Egy új valódi

Singer varrógép

himző készülékkel

35 forint készpénz.

Gépeimért tiz évig felelek.

